

Stowarzyszenie Kartografów Polskich

Wreszcie razem

JERZY OSTROWSKI

Od 12 lipca 1999 r. działa Stowarzyszenie Kartografów Polskich. Dzięki zaangażowaniu i zdecydowaniu nielicznej, bo zaledwie kilkuosobowej grupy zapaleńców, środowisko polskich kartografów doczekało się samodzielnego stowarzyszenia zawodowego.

W przeddzień XXVII Ogólnopolskiej Konferencji Kartograficznej (7 grudnia 2000 r.) w Warszawie na II Walnym Zgromadzeniu spotkali się członkowie młodej, bo działającej formalnie dopiero od lipca 1999 r., ogólnokrajowej organizacji zrzeszającej osoby związane zawodowo z szeroko pojętą kartografią. Dla Stowarzyszenia Kartografów Polskich, bo taką nazwę przyjęło nowe „dobrowolne, samorządne zrzeszenie zawodowe i naukowo-techniczne” (jak mówi Statut), było to zarazem zebranie sprawozdawczo-wyborcze, na którym dokonano wstępnego podsumowania, niejako „rozruchowego” okresu działań pierwszego Zarządu Głównego oraz wybrano nowe władze na pełną, trzyletnią kadencję.

W pierwszej publikacji o nowym stowarzyszeniu chcę przede wszystkim poinformować, jak po kilkuletnich dyskusjach i zabiegach doszło do powołania przez liczne, ale zróżnicowane, środowisko polskich kartografów własnej samodzielnej organizacji zawodowej. Otóż przed 1999 rokiem kartografowie zrzeszali się wyłącznie w różnych sekcjach, komisjach, komitetach i zespołach organizacji naukowych i naukowo-technicznych – przede wszystkim Polskiego Towarzystwa Geograficznego i Stowarzyszenia Geodetów Polskich (jako ich wyodrębnione, ale nie w pełni samodzielne części), przy urzędach (np. GUGiK) lub instytucjach i komitetach naukowych (IGiK, Instytut Historii Nauki PAN, Komitet Geodezji PAN). Równoległe działania tych zespołów, mających często piękny dorobek oraz istotne zasługi, ale reprezentujących tylko poszczególne części środowiska kartograficznego, nie sprzyjały skuteczności oraz integracji całej profesji. Szczególnie odczuwalny był brak wspólnej reprezentacji polskich kartografów przez kierownictwo państwowej służby geodezyj-

nej i kartograficznej w związku z pracami nad nowelizacją *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* oraz *Prawa autorskiego* – w obu przypadkach w odniesieniu właśnie do kartografii.

W takiej sytuacji w styczniu 1999 r. doszło do nieformalnego spotkania przedstawicieli (w tym przewodniczących) działających w kraju zespołów i komisji, zwołanego z inicjatywy Departamentu Kartografii i Fotogrametrii GUGiK, na którym stwierdzono pilną potrzebę utworzenia organizacji wszystkich polskich kartografów. Miała ona przyjąć formę Federacji Kartografów Polskich, skupiającej dotychczasowe sekcje, komisje, komitety itp. Zdecydowano również, że zostanie przygotowany projekt statutu federacji oraz że ostateczne decyzje o jej strukturze, zadaniach i formach działalności zostaną podjęte na specjalnym ogólnopolskim zebraniu założycielskim.

Spotkanie takie odbyło się na początku marca 1999 r. w Akademii Rolniczej we Wrocławiu, przy okazji seminarium poświęconego wykorzystaniu systemów komputerowych w nauczaniu geografii i kartografii. W obradach uczestniczyło 31 osób, z których zdecydowana większość opowiedziała się za powołaniem nowej organizacji zrzeszającej ogół polskich kartografów, niezależnie od charakteru i zakresu ich pracy. Zgłoszono również postulaty dotyczące celów działania przyszłego stowarzyszenia, z których za najważniejsze uznano: ■ szeroko rozumianą ochronę zawodu kartografa, ■ wspólną reprezentację środowiska wobec administracji rządowej oraz na forum międzynarodowym, ■ zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi w zakresie kartografii, ■ reprezentowanie kartografów przy opiniowaniu instrukcji i zarządzeń głównego geodety kraju, ■ nadawanie uprawnień zawodowych oraz ■ ochronę interesów kartografów w sferze uprawnień emerytalnych.

Zdecydowano, że siedziba Stowarzyszenia Kartografów Polskich (SKP), będzie się mieścić we Wrocławiu. Spośród osób deklarujących się jako członkowie-założyci-

ciele wybrano czteroosobowy Komitet Założycielski, który energicznie przystąpił do przygotowania materiałów pozwalających na rejestrację Stowarzyszenia. Już w maju złożono niezbędne dokumenty (przede wszystkim statut) w Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego, a 15 czerwca 1999 r. zwołano w Akademii Rolniczej we Wrocławiu I Walne Zgromadzenie Członków-Założycieli SKP. Uchwalono na nim niezbędne regulaminy (Zarządu Głównego, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego), przede wszystkim zaś dokonano wyboru władz Stowarzyszenia. Przewodniczącą SKP została wybrana dr inż. Joanna Bac-Bronowicz (Katedra Geodezji i Fotogrametrii AR, Wrocław), a członkami Zarządu Głównego – mgr Roman Janusiewicz (Wydawnictwo Kartograficzne „Eko-Graf”, Wrocław), dr Krzysztof Kałamucki (Zakład Kartografii UMCS, Lublin), dr Jan Krupski (PPWK S.A. Oddział Wrocław) i mgr Jerzy Ostrowski (Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN, Warszawa). Wybrano również członków Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego oraz wstępnie uchwalono termin II Walnego Zgromadzenia Członków.

Formalna rejestracja Stowarzyszenia została dokonana 12 lipca 1999 r. i od tej daty oficjalnie liczy się istnienie nowej organizacji. Wkrótce zarejestrowano również ukonstytuowany Zarząd Główny. W ten oto sposób – dzięki zaangażowaniu i zdecydowaniu nielicznej, bo zaledwie kilkuosobowej grupy zapaleńców, głównie z ośrodka wrocławskiego – środowisko polskich kartografów doczekało się wreszcie własnego samodzielnego stowarzyszenia zawodowego, a Polska dołączyła do grupy około czterdziestu krajów, posiadających własne organizacje kartograficzne.

Czego dokonało Stowarzyszenie w pierwszym okresie swojej działalności, kogo wybrano do nowych władz, jakie zadania stoją przed liczącą obecnie ponad 150 członków organizacją, wreszcie gdzie zainteresowani mogą znaleźć szczegółowe informacje o SKP – o tym wszystkim w następnych numerach GEODETY. ■